

Az IJN Tone Áp-tÁse

Hozzájadt: Imi
2004. október 17. Vasárnap 18:40
Utolsó frissítés 2007. szeptember 05. Szerda 21:53

Szerintem, aki valamilyen hajás makett megépítésére vállalkozik, az elá'bb bele kell, hogy szeressen abba a hajásba, ká'lá'nnben nem megy a dolog.

Megboldogult pannonhalmi gimnazista koromban (1981) kerá'lt kezembe Walter Lord Hihetetlen gyá'zelem c. ká'nyve. Szinte egy á'ltá' helyemben elolvastam. Ká'lá'nn sená' ká't hajás tett ká'-vá'ncsivá': A Yamato, amely a zászias hajásja Yamamoto admirálisnak a midway-i csatában, Ás a Tone nehá'zcirká'lá', amelynek a 4. sz. gá'pe ká'sve fedezte fel az amerikai flottát, Ás ez a ká'sÁs a veresá'get jelentette. A Yamato, mint a valaha Áp-tett legnagyobb csatahajás a vilá'g sok makettez' Á'lma Ás cÁ'ja. Ezt a hajás't Án is sikeresen megépítettem 2000 Ás 2002 ká'zÁ'tt. A Tone kevésbÁ' villanyozza fel a hajás makettez'ket, pedig szerintem egy igazi csemege tá'bb vonatkozásban is:

- Á Sokkal tá'bb má'lott ezen a hajás'n, mint pl. a Yamato-n (nem csak a midway-i csatára gondolok)
- Talán a II. Vilá'ghá'borá'ban az egyik legtá'bb Áles bevetést megért hajás volt (nem sima konvoj ká'sÁ'retek Ás hasonlÁ' feladatok, hanem bomba Ás lá'vedá'k-zá'porban vá'grehajtott ká'ldetÁ'sek)
- Ká'lá'nnleges forma ill. elrendezÁ's.

Á

Ha já' emlÁ'kszem, má'g 1996-ban akadt a kezembe a Fujimi 1/700-as Tone makettje. Természetesen azonnal megvettem, má'jr csak azárt is, mert 680.-ft volt az ára (Ma kb. 4500.-ft). 2002-ig kellett vá'rni, hogy a makettet igazán elá' vegyem: a vÁ'gsá' lá'kÁ'st a mosonmagyará'vá'riak kiá'-rá'isa adta meg, akik (megká'sve ugyan, de) a midway-i csata 60. Ávfordulá'jára ká'lá'nn kategá'riá't hirdettek repá'lá'knek Ás hajás'knak a 2003-as versenýá'kre. Na, - gondoltam - ha valamit Árdemes kiemelni Ás megépíténi ebbá'l a nagy csatá'ba, há'it az pont a Tone! Azonnal neki is lá'ítottam (2002. no a munká'nak. Tehát Án az 1942. já'niusi Állapotot igyekeztem elká'szÁ'teni. Rá'adásul já' rajzok is Álltak rendelkezÁ'sra a lengyel Profile Morskie sorozat já'voltá'ba. Nagy segá'-tsá'gemre volt egy internetes oldal is: Itt já' 3D-s szá'má-tá'gÁ'pergrafiká'kat találhatunk ehhez a hajáshoz. Ná'há'ny fotá'maratá'jt is be kellett szereznem a Gold Medal Models-tá': kifejezetten japán nehá'zcirká'lá'khoz kiadott ká'szlet (A Toms Modelworks ká'szlete azárt jobb, mert vÁ'konyabb Ás 4 katapultot kapunk, Á-gy 2 db. ká'szletet tudunk belá'le feljavá'tani!), ill. horgonyok, ká'beldobok ká'szletei.

Amikor a hajás't komolyan megvizsgá'ltam, majdnem elsá'-rtam magam: já'formá'jn csak a fá' darabok má'rete Ás formá'ja stimmel, semmi má'js. Az alkatrá'szek kidolgozá'isa elnagyolt, az illeszkedÁ'sek pontatlanok, mindená'tt beszá'-vá'dÁ'sok Ás sorjá'ik rá'adásul a hajás't az 1944-es formá'ban adták volna ki, má'gis pl. a hozzá' adott repá'lá'-ká'szlet inkább 19 idÁ'zi. A miná'sÁ'g tehát minden szempontbá' igen gyatra. (Ma má'jr tudom, hogy az Aoshima gyá'rtja má'g a Tonát ebbá' má'retará'nyban, sokkal jobb kidolgozá'ssal, csak ná'lunk nem kaphatá's) Az elsá' sok utá'jn nagy elhá'rozá'ssal Álltam neki a munká'nak. Há'stest: Az elsá' dolgom az volt, hogy mindent lecsiszoltam a hajás fedÁ'lzetrá'l, mert pl. a tatfedÁ'lzeta oda nem illá' ká'rá'cskÁ'it csak Á-gy lehet eltá'volá'tani, azutá'jn 2000-es papá'-rral felpolá-roztam, Ás Á'jra ká'rtam a liná'leumok illesztÁ'seit. Ezutá'jn a hajás'test ablakait kifá'rtam, ill. a felesleges ablakokat eltá'má'ttettem. A hajás'test oldalá'jn lá'vÁ' torpedá'-vetá'nyá-lá'sok Á'resen tá'jtongtak, ide egy má'sik ká'szletbá'l megmaradt Ás ná'mileg Á'talaká'-tott vetá'ragasztottam be. A hajás'test oldalá'jn ká'rbe egy nagyon jellegzetes vezetÁ'k fut vÁ'gig: a má'gneses akná'jk tá'jvoli felrobbantá'sá't szolgá'lta. Ezt 0.3-as rá'zdrá'tbá' csiná'ltam meg, a felfogatá'sá't, pedig 0.1-sbá'l. A horgonyokat ill. ezek lá'ncait maratá'sbá' ká'szÁ'ttettem. A fedÁ'lzet csá'szá'jsgá'tlá's lemezei Tip Top gumiragasztá's alufá'ljá'já'ba szá'rmazná'há'stá's repá'lá'fedÁ'lzet sá'-rendszerá't is pá'tolnom kellett a lecsiszolá's utá'jn: 0. 1-es alu lemezcsá'-kra ragasztottam a 0 as rá'zdrá't pá'rokat, majd ezutá'jn a fedÁ'lzetre ragasztottam. Egy sá'-nvá'ltá't is pá'tolnom kellett. Rá'zdrá'tot egy hengerre testre feltekertem, elvá'gtam. Á'gy egy csomá's gyá'rÁ'skÁ't nyertem. Egyet szá'pen rá'ragasztottam az alu lemezre, ká'rt vÁ'gtam Ás elcsiszoltam Ás a helyá're ragasztottam. (Az alu lemezt nagyon á'jnlom mindenkinek, mert ká'nnnyen csiszolható's, alaká'-thatá's, vá'ghatá's Ás a pillanatragasztá's já' fogja. Á'on kiá'rá'lt sá'rá'ldobozok kiegyengetÁ'sÁ'vel szoktam hozzá'jutni.) A tatfedÁ'lzet sá'-rendszerá't egy rá'jmpa ká'ti Á'ssze a fá'fedÁ'lzet sá'-njeivel, amiken a repá'lá'gá'

{mospagebreak title=Egyéb rŃcsszerkezetŃ szerelvények I.}

Egyéb rŃcsszerkezetŃ szerelvények I.

Ń

A kŃt Ńrbocon kŃ-vŃl mŃg jŃ nŃhŃny rŃcsszerkezetes szerelvényt talŃlhatunk a Tone fedŃlzetŃn: 2 db reflektor a kŃmŃny mellett; 2 db ŃszŃtalptartŃ ŃllvŃny szintŃn ugyanitt; 2 db katapult a hajŃ kŃt oldalŃn Ńs a daru. Az ilyen alkatrŃszek a kŃszletekben ŃltalŃban egy egybeŃntŃtt darabkŃt jelennek meg, jobb esetben fotŃmaratŃssal lehet helyettesŃteni. De csak jobb esetben. A kisebb alkatrŃszek rendszerint elkerŃlik a maratŃsok kŃszŃ-tŃinek figyelmeŃt, kŃlŃnŃsen, ha egy ŃltalŃnos feljavŃ-tŃ kŃszletet alkotnak meg, ami sok hajŃt tart szem elŃtt. HiŃba volt meg nekem Gold Medal Models japŃn nehŃzcirklŃkhoz kŃszŃ-tett maratŃsa, ebben csak a katapultokat Ńs a darut hasznŃlhatjuk a TonŃhoz. De mŃg ezek miatt sem bŃ-zhatjuk el magunkat tŃlsŃgosan, mert ha alaposabban szemŃgyre vesszŃk Ńket, bizony mŃg ezek is feljavŃ-tŃra szorulnak. A reflektorŃllvŃnyt ugyan egy darabka tŃmŃr mŃanyag formŃijŃban mellŃkelik fujimiŃk, de az ŃszŃtalptartŃkkal se Ńk, se Gold Medals-Ńk (GMM) egyszerŃen nem is foglalkoztak.

A daru

A Tone darujŃnak hŃromfŃle funkciŃja volt: kikŃtŃben a hadfelszerelŃsek bepakolŃsa, a motorcsŃnakok vŃ-zretŃte ill. visszamelŃse, Ńs a hidrolŃnok vŃ-zrŃl valŃ beemelŃse. A daru teste oldalrŃl tŃmŃr acŃllemezzel, felŃlrŃl Ńs rŃcsszerkezetes.

Ez nagyon jŃl Ńjtszik az archŃ-v felŃteleken is. A Fujimi Ńltal kŃ-nŃlt mŃanyagtŃmbŃt ŃlbŃl dobtam. Hiszen itt a maratŃs a GMM-tŃ!!! AztŃn koppantam a maratŃs is rŃszben hibŃs: a darutest oldalrŃl Ńt van tŃrve szŃp naagy lyukakkal. De hiszen az eredeti nem is ilyen volt!!!

Az nem volt ŃttŃrve, kikŃnnyŃ-tve! Csak az alul Ńs felŃl ŃvŃ keresztmervŃ-tŃses rŃszek jŃhettek szŃba. Most csinŃljak??? KŃszŃ-thetek Ńjat, sajŃt magam. A meglŃvŃ rajzok alapjŃn kivŃjgtam alulemezbŃl a daru oldalsŃ, tŃmŃ lemezzŃt, tŃbbszŃri prŃba Ńs mŃricskŃlŃs utŃn finomŃtgattam, csiszolgattam, amŃ-g a megfelelŃ formŃjt nem nyŃ kŃt pŃldŃnyban. AztŃn az oldallemezeket Ńsszeragasztottam pillanatragasztŃval a maratŃs rŃcsszerkezetivel Ńs kŃ is lett a hitelesebb daru. Ugye, milyen egyszerŃ?! S vŃgŃl persze a ragasztŃsnŃl Ńrdemes egy kicsit megcsiszolni is. Az akasztŃhorgok a GMM kŃszletŃbŃl szŃrmaznak. A csigakerekek a GMM egy mŃsik maratŃsŃbŃl, a kŃbeldobok kŃszletŃbŃl lettek kiemelve. A drŃtkŃteleket 0.1-es rŃzdrŃttal imitŃltam.

A Katapultok

A japŃn cirklŃkon szinte kivŃtel nŃlkŃl kŃt katapultot hasznŃltak a hajŃ kŃt oldalŃra telepŃtve, hogy mindentŃ szŃlben lehetsŃges legyen a hidrolŃnok indŃ-tŃsa nagyobb irŃnyvŃltoztatŃs nŃlkŃl. A kŃszletben itt is persze egy

egybeállított mûanyagot kapunk ajánlókba, amit érdemes elfelejteni. Gondoltam, most aztán tényleg hátradőlhetek mert első rajnácszészre teljesen járt a katapult GMM Általi maratás. Sajnos azonban az a fránya tolmács kimutatta, hogy katapultnak ugyan járt a hossza, de a szélessége kicsit nagyobb a valószínűságnál. Így ezt a részt is dobni kellett, és alulemezből lehetett helyette másikat készíteni. Ez azonban még nem minden: az alsó rész egy tekintélyes darabjának cikk-cakk merevítést kellett pótolni,

Mert ezt nemes egyszerűséggel áresen hagyták a maratás készítői. A felső részen pedig a sántát is egyből rá kellett megjeleníteni. A sánta rándzárba, a tölbbi alulemezből készült. A belső szerkezeti egységeket, a munkahengerekkel és csigákkal nem foglalkoztam, mert szerintem ez teljesen felesleges ennél a műretarajnyánál (Az 1/350-es Yamato-nál azonban ezt is elkészítettem). A katapult elején lévő csigát szintén a GMM kájbeldobos maratásáiba vettem.

{mospagebreak title=Egyéb rajcszerkezet és szerelvények II.}

Egyéb rajcszerkezet és szerelvények II.

Reflektorállványok.

Ezek a kőmőny kötet oldalán helyezkedtek el, a három ívből az egyik a kőmőny oldalsó felépítő-tetőtámaszkodott, a másik kettő pedig a fedélzetre. Itt is a mûanyagot szépen fűrettem. Az állványokat az árbocok esetében alkalmazott módszer szerint készítttem el. A nehézséget a rendkívül kis méretek garantálták. Magam platformot alulemezből alakítottam ki. A korlátot először maratásba igyekeztem kialakítani, de nem tetszett az eredmény. Így inkább sajátot készítttem. A korlátoszlopokat L alakra hajlított rándzárba csináltam meg, az L alsó részét a platform aljához ragasztottam. Nem akartam ugyanis ebbe a műanyagba belefúrni, elég ugyanis egy hajszálnyit távolni és már el is van rontva. Végül 0.1-es drótot felcsavartam egy fólia szára, majd eljuttatva a tekercset karikákat nyertem. Ez lett maga a korlát. A felesleges részeket a mûvelet végén lecsipkedtem. Ezután a kőmőnyív csipesz-levéltam a sztirollapról. A festés után fehérre festett alufóliába csináltam meg a vízálló ponyva imitációt. Végül az egészét a fóliaszárakkal együtt ráragasztottam a kőmőny oldalsó felére. Után nagyon sajnálom, hogy a reflektorállvány elötti ív szinte teljesen eltakarja annak rajcsos mivoltát

Ászálpártás állványok

A hajón a bevetési kőzetig a repülőket kölig készíttelve tárolták a fedélzeten (nem volt hangár). Az ászálpárt a szárnyakat is leszerelték, és kőlét tárolták. Erről a szerelvényről sokáig nem is volt igazán tudomásom, amíg archív felvételen nem bukkantam rá: a Mogami osztályú Suzuyán egészen kivehető ez az alkotmány. Sajnos a lengő anyagom se sokat állt vele: az általános vonalrajzon még kivehető egy kicsit, de máshol nem foglakoznak vele kőlét. Aztán az interneten Ed Low nagyszerű 3D-s grafikái segítettek a további felépítésben. Jobb hájján ez lett a kiindulópont. Először a kökony sztirol lapon kijelöltem az oszlopok helyét, kifűrtam, s 0.2-es drótot ragasztottam bele. Aztán bejelöltem az egyik szölső oszlopon a magassági pontokat, ahova a keresztudak jártak. Á Ugyanabból a drótból készült el a keresztár is. Előbb a megjelölt pontokhoz ragasztottam őket, aztán szemre vízszintesen a tölbbi oszlophoz is. A kilógó darabokat a végén lecsipkedtem. Először arra gondoltam, hogy levéltam az egészét a sztirolról, aztán íttam, hogy ágy baj lesz. Ezért aztán az oszlopok mentén szépen kőbevetéltam. A festés után felesleges ászálpárt, ami a készletben volt, IJN green és gray színekre kipingálva beragasztottam az állványba. (Az elkészült hajó készült készletben is járt ívthatjók.) Ezután foglalhatta el mőtő helyét a kőmőny mellett.

Az állványok

Á

vastagságig⁰ rászdr³tot ragasztottam bele. Utána bejeltem filccel a víz-szintes korlá;acute;t magassági pontjait tolmá; után (egy pontból kiindulva szemre dolgoztam). Ezután felragasztottam magát a korlátot. Végül azzal a bizonyos kártevő; csipesszel levagdostam a kárlát, felesleges darabokat. Ugyanezzel a módszerrel ká;lt el a felső; I;vektorony tripod antennatartó;ja is. Némelyik torony oldalán; I;tra is volt, ezt is elká;tettem maratás; seg;ts;vel. A torony kár;zep;on el;v; periszkóp picinyke fej rász;ot is pó;oltam. A t;vm; toronyokon h; kil;p;, ;s I;tra is volt. Ezeket is siker;lt felragasztani. Sokat gondolkodtam, mivel imitál; a I;vektorony oldalán;nak felső; rász;on kár;befut; szellő;ny;I; sokat. Végül; 0.3-as alkoholos filccel jelen;tettem meg (a toll is Mitsubishi gyártm;ny volt, akár; az eredeti Tone) Itt azonban a legnagyobb kih;v; a felső; torony tetej;re festett japán; z;sz; (a midway-i csata idej;on a japán;ok má;g szil;rdan hittek I;gi f;I;ny;4kben) jelentette: a k;I;nb; z; f;izisokat nagy; kellett tal;lni, hogy minden klappoljon., mert ugyebár; a felső;gjel f;I; ker;I; majd az antennatartó; ;llv;ny. Ez az ;llv;ny, no meg a korlát; is má;ir nem teszi lehet;v; a z;sz; sz;r;pisztollyal val; fest; ;t ;s az ehhez tartoz; maszkol;st. Végül; az elká; ;lt I;vegtornyokat fixen beragasztottam a hely;kre.

A 127 mm-es I;vegek

;

Ebb; a I;vegb; I; ;sszesen nyolc db szolg;lt a haj;n - mint ;ltal;ban a japán; neh;zcirk;I;kon f; feladatuk pedig a I;gelh;r;t; volt. Az iker I;vegek kezel;it I;vegpajzs v;de. Sajnos ezeket is f;re tehettem, mert egy;ltal;in nem v; forma-helyes, rá;ad;sul a I;vegcs;vegek is t;I;vol esnek egym;shoz. Szerencs;re a Tamiya ká;szlet;ben ezek is nagyon sz;pek, akár; csak a f; toronyok. Az;rt csak ;gy, egy kicsit ezt is feljav;tottam: a I;vegcs;veket 0.3-as injekci;st;darabokra cser;tem. A pajzs oldalain I;v; r;icsot ;s I;tr;it marat;sb;I; ká;sz;tettem el. Bel;I; a I; z;v;rzat;it is imitál;tam. Hogy ezek a I;vegek a k;zdelem hev;ben v;letlen;I; se tegyenek k;rt a saj;it haj;juk fel;p;tm;nyeiben, ez;rt I;veghat;rol; korlát;ot ;p;tettem mell; ;k akár; csak pl a Yamato eset;ben. Ezeket dr;tb;I; ká;sz;tettem el.

A 25 mm-es iker g;p;gy;k

;

Ezekt; I; ;sszesen 6 db volt 1942-ben a haj; fed;I;zet;on. (A k;sb;bbiekben sz;imukat alaposan megn;velt;I;!) A k; ;ltal k;n;lt durva má;anyagdarabokat term;szetesen itt is dobtam. Mivel az;rt ezek el;g kicsik 700 szorosan lekicsiny;ve, má;g a Tamiya ;ltal adott darabok is durv; ;s elnagyoltak. H;la Istennek, ;s seg;t; bar;taimnak, siker;lt a White Ensign Models idev;g; marat; ;t megszerezni. Azt azonban ;lmomban sem gondoltam volna, hogy a haj; ;p;t; ;nek tal;in legnehezebb fejezet;ot jelenti majd elká;sz;t; ;k. Pedig igaz! P;ratlan lelki; ; ;gyess;g kell a morzsa nagyság; rász;darabka 16-szor val; meghajtogat; ;hoz! K;I; ;nben 3 darabb;I; ;ll maga marat; ;s: 1. forg; platform 2. I;vegtalp 3. I;veg. Ezt a t; ;ny iszonyatot a I;vegtalp szolg;ltatja. Egy ilyen kis bigy; ;t 1-1 ;s 1 ;r;ig hajtogattam. Naponta csak egyet voltam k;pes bel;le megcsin;lni. Sz;rny; volt. Amikor a modelwarships.com oldalon is bemutattam a haj;t, valaki r; ; k;rdezett, hogy milyen volt ezzel a marat; ;ssal dolgozni. Gondolom, volt má;ir hozz; szerencs;je.

;

{mospagebreak title=Csákak}

Â

Csákak

Â

A Tone fedélzetén összesen 8 db csákak kapott helyet. Ezek közül 4 motorcsákak volt, amelyekből kettő parancsnoki (egy a tengernagy számára, egy pedig a kapitánynak fenntartva), kettő pedig standard, legényeségi. Nagy csákak hagyományos evezés kivétel volt. Archív-fotókon láttam, hogy az erős hullámszás a mostoha időjárás miatt a hagyományos evezés felhagyását jelentett: lecsiszoltam a sorjakat a csákaktestekről, befestettem őket, aztán fehérre festett alufóliát ragasztottam rájuk, ezzel imitálva a ponyvát. Egy kicsit zavart, hogy nincs kormánylapátjuk, úgyhogy ezt is pótoltam. A nagyobb kihívást a motorcsákak jelentették. A nagy motorcsákakot a hajtás felépítés mellett helyezték el kőtoldalt, úgy, hogy a kőt standard motorcsákakra helyezték a kőt parajárgányt, így ezek voltak felül. Ebből adódóan a kőt parancsnoki motorcsákakot kellett a legjobban kidolgozni. Pótolni kellett a kormánylapátot, a csavart, szellőző kőt, kapaszkodókat, a lobogótartás a nagy mentés. Ez utóbbi úgy készült, hogy 0.3-as drótot felcsavartam egy 0.6-os főszerre, aztán a kapott spirált alul elvittem szikával, s végül az egyik kis karikát kisimítottam egy félveglapon egy más lapos tárgy nyomásával. Az utaskabinon egy részes valami volt, ezt is imitáltam drótdrót segítségével. A parancsnoki motorcsákakoknak volt egy árboca is, de ez valószínűleg leszerelhető volt, hogy ne akadályozza pl. a vízbejutást a hajón se hiszem, hogy helye lett volna egy felesleges pórnak. Így ezt nem készíttettem el. Hogy a kőt a beavatkozók könnyebben elvegyék, a csákakba alulról belefűrtam a 0.5-ös drótszerelést ragasztottam bele. Ennek fogva a kezelőse jóval könnyebb lett; a festés után pedig egyszerűen csak lecsipettem a drótot, helye természetesen alulra került a gy nem látható. Más hasonló apróságoknál is árdemes - ha lehet - ilyen nyelet készíteni; nagy megkönnyítést a munkát.

Â

Â

Repülő

Â

Azt már korábban leírtam, hogy nem volt a repülő hangja, így a repülő a hajtás fedélzeten voltak elhelyezve. Nagytalány volt számomra, hogy a Tone hűvös repülőgépét is tudott zézéltetni a fedélzeten. Volt, ahol azt látták, 6; volt ahol 5-ről beszéltek; volt, ahol pedig 4-ről. Ráadásul az ávek alatt a tőpusok is viltak: kezdetben Nakajima E8N2 és duplafedelés volt rendszeres tve, később pedig a Mitsubishi F1M (szintén biplán) a az Aichi E13A monoplán szolgált a fedélzeten. De mi volt a helyzet 1942. júniusában??? Gergely Ákos barátom segített a megoldásban: egy angol

nyelvű internetes hajás fórumon kezdett rá; a dologra az egy szaktekintély, Ed Low adta az infót. E szerint ekkor a Tonon egy db. Nakajima os hrom db. Aichi volt elhelyezve. A Nakajima kis határjáró, kis teljesítményű kicsi biplán volt, amíg az Aichi nagy határjáró, robusztus, modern monoplán. Hajákon a japánok (még pl. a Yamaton is!) egy érdekes megoldást alkalmaztak: egy s-nrendszert építettek a repülő k mozgására. Egy amolyan s-nkocsira helyezték a hidropilánokat egy adapter segítségével. Aztán ha kellett, odatöltik ennek segítségével a repülő a katapulthoz, adapterestől ájtolták a gépét a katapultra os innen indították. Na most a fotomaratásban csak a s-nkocsikat mellékeltek, az adaptereket egyáltalán nem. Egy viszont a hrom Aichi szálta elbb elerte a fedélzetet, mint a gép hasa a s-nkocsit, tehát az adaptereket nem lehetett megkerülni. Beleértam a gépek hasába, rözdröt ragasztottam beleük os ebből kászáttem el az adaptert. Az adaptert hozzáragasztottam a s-nkocsra s-nkocsit pedig a s-nhez. Gondban voltam az ávegezett pilátával: tbbfele megoldást íttam eddig erre a problémára. Volt, aki egyszeren lefestette fehérre; volt, aki rözdrötbe igyekezett a csupasz kabinázat elkász-ter (persze itt elvász az áveghatás). Nekem egyik se tetszett, ráadásul az utábi nekem szinte lehetetlennek tnt. Egy vögálj mdszert eszeltem ki: a frccsánttt kabintet levígtam, helyöt lecsiszoltam. CD tok plexiből levígtam egy táglalapát, mátrere vígtam os pillanatragasztással ráragasztottam a levígtott röz helyöre. Ezután csiszoláppal formára csiszoltam, vögálj 2000-sel felpolá-roztam. os a kabinázat??? A repülő zíd szánöt alufáira kifestettem, ebből szikével nagyon vökony csá-kokat vígtam os fnyes lakkal a plexire ragasztottam. A vög pedig a felesleges darabokat a szike hegyével lecsá-ptem. Ez a mávelet természetesen csak a festős után jthetett szába, mert a maszkolászalag leszedte volna ezeket, a kis darabokat a kabintetől. A hromjáró propeller a maratásból származik, amit azöt megcsavartam, ahogy kell. A felső rözse IJN Green, az alsó pedig IJN Gray szá-neke kapott. A lakkozás eltt pedig felmatricáztam. Az egyetlen kis Nakajimán nem volt zárt kabin, de ez más nehősögekkel rukkolt el: kb. csak fele, mint a nagy testvér, szárnyai nagyon vastagok (ezt csiszolással elökonyítottam) eacut ;s a kät szárnyat jellegzetes húzalás merev-ti, meg egy fordá-to t N be áhíz hasonlász dolog, ez utábi természetesen megint csak rözdrötbe kászál el. A propeller pedig nem hrom, hanem kätjáró. A maratott propellert hrom felvíggtam os csak kät ágat ragasztottam fel, egymással szemben, kis elcsavarással. A festöse is elör a nagyoktál: felkätszánú foltos festöt kellett produkálni, alul viszont ugyanaz, mint a tbbinöl. Ászintön megvallva ezt a kicsit nagy megszerettem, szerintem egy igazi kis gyíngyszem lett a hajás tatján. Amikor mind elkászál el, egy 1942. Áprilisi fotás alapján íttott rend szerint kerültek a fedélzetre, annyi kálánbsöggel, hogy a fotán a kis Nakajima van a katapulton, mág ön az egyik Aichit tettem fel, mert a midwayi csatában ezt indították el (A Nakajima a távfelder-tösre nem volt alkalmas). Ha egyszer szöp vizet tudnak kász-teni, akkor ebből egy pompás dioráma lenne ezzel a cmmel: A vögz hiba utalván arra, hogy a Midway-i csata idején elromlott a katapult os a felder-tógépet föl áráis kősössel indított Tonörül, ami a csata elvesztösnek egyik oka lett.